

V létě jsme slíbili zprávu z návštěvy CasaPound. Přirozeně držíme slovo a ještě lépe – dostali jsme možnost udělat rozhovor se Sébastienem – vedoucím PR pro tuto organizaci. Avšak začneme od samotného začátku. Je horké srpnové odpoledne, zatímco se ocitáme v Římě. Jako způsob naší cesty jsme zvolili kombinaci vlaku a letadla. Stojíme na hlavním nádraží v centru Říma – Termini. Hlasité rušno všude okolo, teplý vzduch, plný zajímavých vůní – uvědomíte si, že jste v Itálii.

Uvolněný životní styl se vás zmocní od první chvíle a nepustí vás až do odletu. A pak Řím! Věčné město! Bohužel nemáme čas na odpočinek a procházky po okolí. Zavazadla tíží naše zpocená ramena a my máme schůzku v CasaPound. První z nás vytahují své mapy a připravujeme se na namáhavý pochod centrem Říma.

Vzhledem k tomu, že nikdo z naší skupiny tu ještě na návštěvě nebyl, jsme překvapeni když se náš cíl nachází pouhých pět minut od nádraží Termini. Nyní stojíme před několikapatrovou budovou, již zdobí nápis známý po celé Evropě: CasaPound. Jsme na místě! Nad našimi hlavami vlaje již veteránská vlajka se symbolem želvího krunýře. Po zazvonění se nám dostane dotazu, kdo jsme. Po vysvětlení lámanou angličtinou jsme vpuštěni dovnitř a ocitáme se ve slavné hale, jejíž stěny zdobí jména duchovních vzorů CasaPound.

Ubytováváme se v připraveném pokoji, kde je nám, stejně jako ostatním hostům, umožněno přespat prakticky za symbolický poplatek (ano, to přímo vybízí k návštěvě). Zatímco někteří z nás začínají vybalovat, obracíme se rychle na kamarády s dotazy o CasaPound.

Nebývalý úspěch

Dům byl obsazen v roce 2003 skupinou italských aktivistů pod vedením Gianluca Iannoneho. 1] Bylo to o něco později po tom, co italští nacionalisté zažili zásadní zlom, který dal mimo jiné za vznik novému politickému směru, výrazně lišícímu se od skinheadských a chuligánských stereotypů. Italští nacionalisté byli ovlivněni filmy a knihami jako 451° Fahrenheita (první „nonkoformní obsazení“ 2] Casa Montag, který předcházela projektu CasaPound, byl pojmenován po hrdinovi tohoto příběhu), dále postavami z anime jako například Kapitánem Harlockem. Tato inspirace souvisela s větší otevřeností jejich členů. Celý tento kaleidoskop nových nápadů, nových hudebních skupin (zejména Zetazeroalfa) a nových stylů předcházely zrození CasaPound v Římě. Do té doby byli aktivisté spojováni podnikem Cutty Sark.

Obsazení CasaPound bylo první ze série okupačních akcí aktivních militantů, řekli nám v Casa

Pound se slzami v očích. Dalo by se říct, že Casa Pound byla obsazena v typicky fašistickém stylu. Nachází se v centru přistěhovalecké čtvrti Říma a nyní se stala centrálou nového italského hnutí, které lze bez nadsázky nazvat nejúspěšnější mimoparlamentní identitární silou v celé Evropě.

Pojďme uvést několik faktů, než na ně v chvatu zapomeneme. Kromě několikpatrové budovy, CasaPound disponuje knihkupectvím, vlastní hospodou a opuštěnou stanicí metra (!!). V téměř celé Itálii jsou skupiny sympatizantů. Patří mezi ně konkrétně například CasaPound Latina/Littoria – jeden z dalších domovních projektů, který jsme měli možnost navštívit o něco později. Hlavní zvrát, vzpomíná Ital, bylo metapolitické dobytí vzdělávacích institucí a tím i mládeže. Také proto je jejich úspěch natolik impozantní. Již ve 40 městech funguje organizace **Blocco Studentesco** – studentská základna CasaPound, která dosáhla v této zemi něčeho naprosto nepředstavitelného – volebních výsledků ve studentských předsednictvech až 30%.

A co je mnohem důležitější, než tyto impozantní úspěchy, nejen že studenti dnes zaujmají metapolitické pozice, idea CPI se ke všemu nadále rozšiřuje. Pokud procházíte Římem, nelze přehlédnout stylové plakáty, které upozorňují na akce CPI. Organizace bez náznaku jakýchkoliv zlověstných tajemství přitahuje tisíce mladých lidí. Každé vydání časopisu Blocco Studentesco projde tisíci rukama. Symbol želvy na bezpočtech zdí, samolepky a letáky na každém rohu. Organizace disponuje okruhem umělců, čtenářskými kluby, nejkvalitnější zahraniční sítí, rozhlasovou stanicí a mnohem více. Populární hudebníci z Říma a univerzitní profesori se ubytovávají v CP. Nedávno vyšel román o životě dvou italských militantů, sepsaný sympatickým právníkem, kterého bylo prodáno již 20 000 výtisků. (*Nessun dolore: Una storia di Casapound* – Žádná bolest: Příběh CasaPound) Zatím vyšel pouze v italštině. Určitě máme v plánu toto dílo v budoucnu prozkoumat.

CasaPound vystupuje jako mimoparlamentní opozice. Stylisticky, obsahově i aktivisticky brzy začala v Římě udávat tón. Rozebírá ekonomická témata, která se mimojiné dotýkají také ekonomického zhroucení Řecka. Symbol želvího krunýře organizace CasaPound ovládl ulice! Vzdělávací politika, kritika kapitalismu, sociální solidarita, dokonce dříve nedotčené otázky zemí Třetího světa, v tom všem CasaPound naprosto dominuje. Oživení některých doposud nedotčených témat na scénu, ochota diskutovat a vedení upevňující ideologickou základnu, to vše se v organizaci osvědčilo. Ve stále rozšiřující se sféře vlivu dává CasaPound svým identitárně naladěným sympatizantům odpovědi na každodenní otázky. V očích Italů je hnutí vnímáno, jako šance na obnovu. Obvinění, že squaty a okupace budov jsou spíše záležitostí levice elegantně odmítají a odkazují na D'Annunzia, který rozhodně nebyl levičák. 3]

Mnoho dojmů

Mezitím, než jsme vybalili zavazadla, několik nás dokonce stihlo sprchu a jsme připraveni opustit budovu za účelem naší vzdělávací cesty. Pěkný detail, který nás upoutal: Pokoje pro hosty mají každý své vlastní jméno a dokonce i vlastní logo. Ten náš nesl logo s legračním papouškem. Právě podobné detaily tvoří osobitý styl CasaPound, který je propracovaný do každého detailu. Dávají jinak všední budově charakter, který vám navodí pocit, po kterém se

zde cítíte jako doma.

V prostředních patrech budovy žije celkem 20 rodin. První patro tvoří obytné místnosti pro hosty a společné prostory. 4] V suterénu naleznete tiskárnu, zkušebnu pro kapely a útulnou terasu na střeše s krásným výhledem na moře střech v Římě.

Zatímco v létě je prostor méně frekventován, zejména kvůli tomu, že bývá z velké části obýván studenty, vždy bývají alespoň tři lidé přítomni kvůli obsluze vstupních dveří. Když říkáme vždy, myslíme skutečně vždy – nepřetržitě v kteroukoliv denní i noční hodinu můžete zazvonit a budete přijati, což skvěle vyhovuje našim cestovním plánům.

Palác italské civilizace podle Gabriela D'Annunzia atd. Ano, naše cesta se poněkud dotýkala fašistické historie, ale také návštěva starověkého Říma rozhodně nebyla nikterak krátká. Ve večerních hodinách jsme pořídili několik zajímavých rozhovorů s jednotlivými aktivisty Casa Pound, mimo jiné také s mladým aktivistou ze Sicílie, který se nám vyprávěl, že pochází z tamního domovního projektu s názvem Gerrantes a v CP je jen na několikadenní návštěvě. Tato otevřenost a vzájemná pohostinnost je jedním z hlavních aspektů organizace, jak nám prozradil Sébastien, který se svou ženou provozuje módní obchod **Badabing** a podílí se na propagaci CasaPound. Jako francouzský Kanadčan disponuje pro svou funkci jistě řadou pozitivních vlastností. Musíme uznat, že obrovským rozdílem, který byl zřejmý z našich početných návštěv evropských pronárodních uskupení, byl ten, že ostatní centrály bývají povětšinou zcela izolovány. Téměř pokaždé se dostanete do temného sklepa, nebo skrytého bytu, aby nebylo vzbuzeno nějaké podezření. Tento druh izolace v Římě vůbec necítíte. Není zde co skrývat. Jak se CasaPound prezentuje venku, taková je i uvnitř. Žádné zbraně, žádné drogy, žádná hrozivá tajemství, nebo prostory, kde by se členové oddávali sektářským rituálům.

Po pár dnech se cítíme jako doma. Knihkupectví **La Testa di Ferro** jsme již navštívili, v Badabingu jsme zakoupili několik kusů stylového oblečení, jako alternativu osvěžení jsme zvolili hospodu Cutty Sark a zjistili, že kamarádi z CasaPound mají pro letní setkání k dispozici dokonce svůj vlastní bazén.

Tento kreativní způsob fungování je bezesporu jedním z hlavních důvodů, proč se další Italové velmi rádi zapojují do projektu. Organizace pořádá jazykové kurzy, nebo i například kurzy hry na kytaru. Možnost odpočinku mimo město mládeži nabízí turistické uskupení **La Muvra**.

Inspirace z Itálie

Den před odjezdem se nám otevřela další lákavá příležitost. Možnost navštívit organizaci CasaPound v Latina / Littoria. Po zhruba jedné hodině cesty vlakem se ocitáme v Mussolinim zastavěné čtvrti. Z centra velkoměsta jsme se přesunuli do místního projektu ONC, který je téměř vizuálně působivější, jak CasaPound v Římě. Jedná se o volně stojící několikapatrovou budovu, se stylovým vzhledem jež díky své omítce téměř navozuje dojem památky. Za budovou je vytvořen prostorný dvorek, který slouží ke grilování, v objektu je posilovna a

místní přilehlá hospoda pojmenována Agharti. Stavba byla, jak jsme se doslechli, delší dobu opuštěná. Nyní je obývána aktivisty a je centrem společenského života. Také zde začaly volební úspěchy Blocco Studentesco.

Enzo, vedoucí Casa Latina, a jeho přítelkyně nás provedli krásným dnem po nedaleké pláži, završeným návštěvou tradiční pizzerie. Vykládali nám především o sociálních problémech svého města, stupňující se kriminalitě mládeže a své práci. Zde je zřejmá jedna věc: Aktivisté CasaPound chtějí především vykonávat práci dotýkající se sociálních témat, vyvarovat mládež konzumace drog, odpoutat mladé lidi od svých herních konzolí a jak řekl Sébastien, dát jim skutečný smysl života. Snaží se vykonávat užitečnou práci, jako úklid veřejných prostor a pomoc při živelných pohromách. **CasaPound ovlivňuje bezpočet mladých lidí a dává jejich životům skutečný význam a naději, že mohou vrátit do své vlasti vyšší ideály, namísto vedení pouhého konzumního života.**

Nemohli jsme si nevšimnout, jaký obdiv mládeže má vůdce CasaPound Iannone, který bohužel po čas naší návštěvy nebyl přítomen. Je sjednocující postavou obyčejných dělníků, studentů a fotbalových fanoušků, jež tak díky němu tvoří celek. Nicméně naším dojmem zůstává, že význam osobního charisma, spojeného s nadšením příznivců (neboli jak se zde říká militantů), obdařených neúnavnou idealistickou vášní (jež nemá nic společného s násilím), nemá obdoby. Kolik volného času a peněz již bylo vynaloženo do tohoto projektu si ani nedokážeme představit. Ať už je to neplacená práce v hospodě, zmíněná služba u dveří, nebo každodenní propagace, časový harmonogram je stále zaplněn.

Učit se od Itálie

Rozhodná pragmatičnost, vysoké nasazení, tvrdá organizace, to vše bylo součástí dojmů, které Němce v Itálii silně ovlivnily. Myslíme si, že je mnoho věcí, ze kterých je potřeba si vzít příklad. Je zde velká množství skvělých postupů, které si z Itálie můžeme převzít. Z vlastních zkušeností se svými známými a kamarády, se kterými s velkým odhodláním společně pracujeme na svých politických ideálech, musíme uznat, že nám chybí peníze, lidé, idealismus i odvaha. V Německu navíc funguje poměrně málo „domovních projektů“. Jde o to, že CasaPound ví, jak postupovat v období plném negativních trendů díky využívání atraktivního vizuálního jazyka a pojmů, kterým mladí lidé rozumí – namísto vyvolávání negativních emocí odsuzováním některých trendů jako levicových. Dále se pak odráží snaha oprostit se od historické zátěže vytvořením vlastního směru, který se snaží co nejvíce odpoutat od Systému bez toho, aby na něm musel být závislý. Tento nový směr není jen vnějším pojítkem, ale ve skutečnosti dává vzniknout naprosto nové formě kolektivního ducha. **Konečně si aktivisté uvědomili, že otázky identity nejsou spojovány násilím a alkoholem, nýbrž sociální solidaritou.** Jedná se o směs romantických vizí, spojených s ocelově chladným praktickým myšlením, splynutí zábran s otevřeností a nových ikon s jasně danými ideologickými principy. Bez skutečné horlivého nasazení, svědomité práce a konkrétní organizace by byl styl CPI pouhým výstřelkem fantazie. Bez nového nápadu, myšlenky zřízení „domovních projektů,“ a společného úsilí, by projekt zřejmě skončil na smetišti dějin. Kombinace těchto uvedených organizačních postupů, je tajemstvím úspěchu CasaPound, který dnes musí s nechutí uznat i její oponenti. V jednom z večerních rozhovorů

nám Sébastien řekl: **„Mnoho stoupců pravice věří, že jednou přijde v Evropě „Den D“, jiní zase, že je „všechny jednoho dne pošlou domů“. Proto dnes, v současnosti, nedělají nic. My jsme se rozhodli začít pracovat tady a teď, za současných podmínek, zakládat kulturní centra, abychom mohli začít zítra zlepšovat naši situaci.“** K tomu snad není co dodat.

Článek Der Funke in Rom: CasaPound vyšel původně na stránkách Sonnenritter.

Poznámky:

1] Gianluca Iannone - zpěvák skupiny Zetezeroalfa, ideologický vedoucí CasaPound Italia.

2] ONC - Occupazioni Non Conformi.

3] Gabriele d'Annunzio - italský básník, který Byl popuzen tím, že město Rijeka (tehdy Fiume, dříve patřící Itálii) připadlo na základě poválečných dohod Jugoslávii a proto s 2000 nacionalistickými dobrovolníky vytáhl na město, vyhnal „okupační“ síly, Itálie však s tímto „soukromým“ tažením nechtěla mít nic společného a proto vyhlásila blokádu města. D'Annunzio zareagoval vyhlášením nezávislé republiky Fiume, jejíž ústava později byla vzorem ústavě fašistické Itálie. Sám se stal hlavou státu (byl autorem titulu „duce“, tj. „vůdce“, který později převzal Mussolini). Vyhlášení Rapallské smlouvy v roce 1920 Annunzio zpočátku ignoroval, později v jejím důsledku vyhlásil Itálii válku. Po bombardování města italským námořnictvem se ale vzdal. (zdroj: Wikipedie)

4] Mimo uvedené prostory spodní patra zahrnují i vysílací stanici Radio Bandiera Nera. (Poznámka překladatele)